Albertus <Magnus>: Sermones de tempore et de sanctis

Köln: Arnold <ter Hoernen>, 24. Dez. 1474 Seite 317

olim dño ꝯsueuit offerri sicut hẽt̃ in
leuit·ij·Nã et ipe tãꝗ̃ pa͡is assatus
fuit in craticula ut debiles eo ãplius
cõfortaret·Debemus eciã et nos vir
tutẽ hrẽ triticeã ut quilibꝫ alterũ et
sanis v̾bis et bois exẽplis in oĩ bui
cõ corrobo͛ẽt ⁊ cõfortet·Vñ dñs dixit
ad petꝝ lu·xxij·Ego rogaui ꝑ te ut
nõ deficiat fides tua·⁊ tu aliqñ ꝯuer
sus cõfirma frẽs tuos·Hinc eciã dr
apl̃s ad ro·xv·Debe⁹ nos firmioẽs
imbecillitates infirmoꝝ sustinẽ Hic
vehemẽt̃ redarguẽdi sũt q̃ dissuadẽt
ꝓxis suis ne aggdiãt̃ viã salutis et̃
ne·¶Q̃nto nõ ꝙ int̃ cetera g̃na sei
nũ digni⁹ ẽ g̃nũ tritici·Vñ de ipo fit
pa͡is nobiliũ ac pñcipũ·sic eciã xp̃s
appellat̃ frumentũ elcõrũ·zacha·ix
Quid bonũ eius et q̃d pulchrũ eius
nisi frumentũ elcõꝝ et vinũ g̃minãs
v̾gines:Quia igit̃ xp̃c adipe frumẽ
ti et miliciã ter ih̃rlm satiauit et trium
phantẽ·ꝓpt̃ hoc dr glõ·ꝙ mos cepit
eccẽ de hoc solo g̃no cõfici corpus dñi
Et certe btũs laurẽtius bñ huic dig
no g̃no cõpat̃ ꝗ͛ multi principes ac
nobiles eius suffragia frequent̃ im
plorãt·Debe⁹ kmi eciã nosmetipõs
quasi panes triticeos mẽse dei repñ
tare ut videlicꝫ oĩs ãgeloꝝ dignita
tes siue sint ptãtes vel pñcipatus ac
dñacõnes ꝓpt̃ nrãm pñiam et salu
tẽ corã dei filio gaudeãt et letent̃·De
scdo et tercõ nõ ꝙ xp̃c qui granũ fru
mẽti appellat̃ ꝗ͛ mortu⁹ fuit in pas
sione multũ fructũ deo pr̃i attulit in
ascẽsione et cotidie affert in pcõꝝ cõ
uersione·Btũs eciã laurẽti⁹ ꝗ͛ mor
tuus fuit in cõstãcia fidei multũ fru
ctũ gaudioꝝ inuenit in pñcia dulcis
ih̃u·Vñ kmi bonũ ẽ ut nos vicijs ⁊
cõcupiscẽcijs hui⁹ mũdi cotidie mori
amur ut et nos aiabꝫ nr̃is fructum
eterne btĩtudinis afferre mẽamur
Quod nobis prestare dignetur ⁊c̃

In assũpcõe btẽ marie virginis

Intrauit ih̃us in q̃dã castellũ et
mulier quedã martha noie exce
pit illũ in domũ suã ⁊ huic erat soror
nomine maria lu·x·¶In pñti euã
gelio q̃d cõsueuit legi de assũpcõe glo
riose virginis marie tria pñcipalit̃
sũt hic notãda·Primũ est quid p ca
stellũ q̃d ih̃s intrauit exp̃mat̃·Se
cũdũ ẽ quid p marthã et mariã soro
rem eius intelligat̃ Terciũ quã recõ
pensacõnem dñs marthe negotio et
marie ocio largiatur·¶De primo
nota ꝙ p castellũ intelligit̃ mũdus
iste·De isto castello dicit math·xxi·
Misit ih̃us duos discipulos dicens
eis·Ite in castellũ quod cõtra vos ẽ
et statim inuenietis asinã alligatã
et pullũ cũ ea soluite et adducite m̃·
Per asinam intelligũt̃ pcõres qui
ad praua exẽpla senũ recent̃ in pec
cata deciderũt·Utrosqꝫ dñs p duos
discipulos videlicet timorẽ ⁊ amorẽ
vocat·quia dñs opa eorũ·i·pñiam
desiderat ut dr lu·Et nota ꝙ in tribꝫ
locis videlicet in math·xxi·et mar·
xi·et lu·ix·hoc castellum dicitur con
tra nos esse·Triplici em̃ hoste ipug
nat nos mundus iste videlicet car
nis petulantia·oculorũ concupiscen
cia et vite supbia·sicut testat̃ ioh·i
can·p̃mo Oẽ q̃d est in mundo cõcupi
scẽcia carnis ẽ et ꝯcupiscẽcia oculoꝝ
et supbia vite·Et bene mũd⁹ iste dr

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-183/0317
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt